نگاهی به اوضاع دانشگاه‌ها در افغانستان ۷ ماه بعد از تحولات سیاسی اخیر

ترکش‌های امارت به دانشگاه هم خورد

فاطمه طاری‌بخش
خبرنگار

«هربار که به دانشگاه می‌روم، جو سنگینی در دانشگاه‌ها وجود دارد. از در که وارد می‌شویم، طالبان بخش حراست و نگهبانی را گرفته است. به‌زور اجازه ورود به ما را می‌دهند. اگر سن‌مان بالا باشد، اجازه ورود راحت‌تر صادر می‌شود، اما به کسانی که سن پایین‌تر دارند حتما گیر می‌دهند. بعد از زدن حاضری، اجازه نداریم در راهروهای دانشگاه زیاد دیده شویم یا حرف بزنیم و بخندیم. یا حتی نمی‌توانیم به اتاق‌هایمان برویم و طولانی‌مدت بمانیم. من چندروز پیش که برای زدن حاضری به دانشگاه رفته بودم، دیدم اطلاعیه‌ای زده‌اند با این شرح که از خواهران محترم تقاضا می‌کنیم در صحن دانشگاه گشت‌وگذار نکنند.» از اساتید زن در کابل بود، اما حالا با روی کار آمدن طالبان دیگر نمی‌تواند تدریس کند. بعد از گذشت ۷ ماه از به‌دست گرفتن قدرت توسط طالبان هنوز دانشگاه‌های دولتی بسته هستند و دانشگاه‌های خصوصی با شرط‌وشروط بسیار توانسته‌اند ترم اول سال را به پایان برسانند.

در دولت اشرف غنی وضعیت دانشگاه‌ها چگونه بود؟

قبل از بررسی وضعیت دانشگاه در طول هفت ماهه گذشته باید نگاهی به زمان اشرف غنی بیندازیم تا ببینیم در دولت او دانشگاه‌ها چه عملکردی داشته‌اند و در زمان قدرت گرفتن طالبان وضعیت به چه صورتی بوده است. یکی از اساتید دانشگاه‌های دولتی کابل که فیزیولوژی گیاهی را قبل از ورود طالبان تدریس می‌کرد، درباره دانشگاه‌ها در دولت اشرف غنی این‌گونه به خبرنگار «فرهیختگان» می‌گوید: «تقریبا یک هفته بود که درس‌ها شروع شده بود. چون در افغانستان ترم از بهار شروع می‌شود و زمستان‌ها تعطیل است. درس‌ها شروع شده بود و به‌خاطر کرونا تا ماه دوم ادامه داشت. بعد از ماه دوم تا مردادماه به‌خاطر کرونا تعطیل شد. یک هفته قبل از سقوط کابل ما درس می‌دادیم. بعد از سقوط کابل دانشگاه‌ها کاملا تعطیل شد. در دولت اشرف غنی، وزارت تحصیلات به‌سمت معیاری شدن پیش می‌رفت. تدریس جریان داشت و وزارت تحصیلات هم برنامه‌ریزی کرده بود برای اینکه امسال درس‌ها کامل تمام شوند. یعنی درس‌های مربوط به امسال در دوماه قرار بود تمام شود.»

چیزی به نام تدریس آنلاین در افغانستان وجود نداشت

این استاد ادامه می‌دهد: «چیزی به نام تدریس آنلاین وجود ندارد. به این خاطر که اکثر دانشجویان وقتی به ولایت‌های خود بازمی‌گردند، دسترسی به اینترنت ندارند و نمی‌توانند از این طریق درس‌هایشان را پیش ببرند. به همین دلیل، بعضی از درس‌ها به‌صورت آفلاین بارگذاری می‌شد و دانشجویانی که دسترسی داشتند می‌خواندند. اساتید مجبور هستند زمانی که حضوری می‌شود، مباحث را دوباره از اول تدریس کنند. مجبور بودیم در این یکی‌دوماه به‌صورت فشرده تدریس کنیم. بنابراین وزارت تحصیلات برنامه‌ریزی کرده بود که تا آخر امسال درس‌ها تمام شود.»

وی درباره سطح علمی دانشگاه‌ها می‌گوید: «اساتید برای گرفتن ترفیع علمی مجبور بودند مقالاتی چاپ کنند و این مقالات زیاد معتبر نبودند، به این دلیل که بودجه نداشتیم. قرار بود از طرف بانک جهانی بودجه‌ای تعلق بگیرد تا بتوانیم آزمایشگاه خود را تجهیز کنیم، اما وقت نشد.»

اکبر، یکی از دانشجویان رشته اقتصاد تجارتی در افغانستان بود، اما درحال حاضر در ایران زندگی می‌کند. او درباره دانشگاه‌های دولت قبل می‌گوید: «قبل از حضور طالبان وضعیت به‌طور کلی خوب بود و از لحاظ سطح علمی بعضی دانشگاه‌های خصوصی خوب بودند، ولی برخی از دانشگاه‌های دولتی وضعیت خوبی نداشتند. از لحاظ کیفیت خیلی‌ها ترجیح می‌دادند به‌سراغ دانشگاه‌های خصوصی بروند.»

دوران اشرف غنی فساد اداری و اخلاقی دانشگاه‌ها زیاد بود

سیدحسن حسینی، از دانشجویان افغانی تبار مقیم ایران و از فعالان رسانه‌ای افغانستان درباره دانشگاه‌های دولت اشرف غنی می‌گوید: «قبل از فروپاشی دولت اشرف غنی دانشگاه‌ها آزاد بودند و هیچ محدودیتی در زمینه حجاب و در زمینه رشته‌های تحصیلی وجود نداشت، اما به‌شدت فساد اداری و اخلاقی دانشگاه‌ها زیاد بود. در دولت قبل از اساتید داخلی و خارجی استفاده می‌شد و سطح علمی دانشگاه‌ها متفاوت بود. در برخی دانشگاه‌ها تمامی اساتید خارجی بودند و پشتوانه خارجی داشتند. در برخی دیگر از دانشگاه‌ها از هردو طیف داشتند. برخی هم تمامی اساتید داخلی بودند. سطح اساتید هم خیلی متفاوت بود؛ مثلا در کابل یک دانشگاه استاد لیسانسه برای مقطع لیسانس می‌گذاشت. یعنی بعضی‌ها پول داده بودند و استاد دانشگاه شده بودند یا با پول و رشوه رئیس دانشگاه می‌شدند و می‌توانستند به پارلمانی راه پیدا کنند.»

تنها محدودیت تحصیل در دانشگاه پیش از این مسائل مالی بود

فرزان صدر، دانشجوی رشته حقوق و علوم‌سیاسی که در هرات مشغول به تحصیل بوده و در ماه‌های اخیر به آلمان مهاجرت کرده، درباره وضعیت دانشگاه‌ها در دولت اشرف غنی چنین می‌گوید: «سطح تحصیل در دولت اشرف غنی و در این دولت تفاوت آنچنانی ندارد. دانشگاه‌ها قبل از طالبان در سطح علمی خوبی بودند. از فضای آکادمیک قابل قبولی برخوردار بود و تحصیل به بهترین نحو ممکن انجام می‌شد. به این خاطر که معیارهای تدریس در افغانستان تا امروز به‌صورت استاندارد درآمده است. اساتید ورزیده‌ای داشتیم و تحصیلات عالی روند صعودی داشت. کلاس‌ها به‌صورت مختلط بود و فضای رقابت کاملا محسوس بود. محدودیتی بین تحصیل دختران و پسران وجود نداشت و این بهترین مزیت دانشگاه‌ها در دولت قبلی بود. تنها محدودیت تحصیل در دانشگاه‌ها بحث مشکلات مالی بود که طبیعتا با روی کار آمدن طالبان این مشکلات شدت هم گرفته است. به این خاطر که اکثر دانشجویانی که در دانشگاه‌های افغانستان درس می‌خوانند از اقشار پایین جامعه هستند و از اوضاع مالی خوبی برخوردار نیستند.»

او در ادامه از فرهنگ افغانستان درمورد دانشگاه و زنان تعریف می‌کند: «فرهنگ دانشگاه در نقاط مختلف افغانستان متفاوت است. مثلا در هرات یا کابل شاهد حضور فعال زنان در دانشگاه‌ها بودیم و در پوشش هم محدودیتی نداشتند. اما در برخی نقاط افغانستان پوشش زنان مهم بود؛ مثلا در قندهار و ولایت‌های دورافتاده شاهد این نبودیم که زنان لباس شیک بپوشند. زنان محدودیت بیشتری برای حضور در جامعه داشتند.»

دانشگاه‌های دولتی افغانستان همچنان تعطیلند

بعد از سقوط افغانستان به‌دست طالبان اما اوضاع عوض شد. امید به آینده در دل جوانان کمرنگ شد و اکثر آنها تصمیم به مهاجرت گرفتند. دانشجویان دختری که شهریه دانشگاه خود را با کارکردن می‌پرداختند، بعد از تصمیم طالبان برای منع زنان از کار کردن دیگر قادر به ادامه تحصیل نبودند و مجبور به انصراف شدند. البته درس خواندن برای دختران در رشته‌های هنری مثل موسیقی و بازیگری و... ممنوع شد.»

خبرهای مختلفی درباره بازیابسته‌شدن دانشگاه‌ها در افغانستان به گوش می‌رسد، اما این اخبار در ولایات مختلف متفاوت است. در اکثر ولایت‌ها دانشگاه‌های دولتی همچنان بسته است. به گفته عبدالباقی حقانی، سرپرست وزارت تحصیلات عالی طالبان دلیل این بسته ماندن کمبود پول است. او چهارشنبه هفته گذشته در یک نشست خبری گفته با حل شدن مسائل مالی دانشگاه‌های دولتی نیز به‌زودی بازگشایی می‌شوند. ازسوی دیگر دانشگاه‌های خصوصی از ۱۵ سنبله-شهریور- باز هستند. البته دانشگاه‌های خصوصی نیز برای فعالیت باید از طالبان مجوز دریافت کنند و کارمندان، استادان و دانشجویان نهادهای تحصیلات عالی و دانشگاه‌ها مکلف شده‌اند برای ادامه تحصیل‌شان، حجاب اسلامی را رعایت کنند. همچنین دانشگاه‌های خصوصی نمی‌توانند بدون تایید هیات خاص وزارت تحصیلات طالبان، استاد استخدام کنند. حدود ۱۹۰ دانشگاه در افغانستان وجود دارد که ۴۰ دانشگاه دولتی و ۱۵۰ دانشگاه خصوصی هستند.

روایت یک استاد دانشگاه از وضعیت دانشگاه‌ها در ماه‌های گذشته

استاد دانشگاهی دولتی در افغانستان اوضاع دانشگاه‌ها بعد از ورود طالبان را این‌طور یاد می‌کند: «بعد از ورود طالبان تا دوهفته اول همه‌چیز به‌صورت کامل تعطیل شد. بعد از دوهفته کم‌کم مدارس باز شدند، اما دانشگاه‌ها باز نشدند. در سومین هفته حضور طالبان در افغانستان، دانشگاه‌های خصوصی با مذاکره با وزارت تحصیلات طالبان فعالیت‌شان را آغاز کردند. شرایطی برای دانشگاه‌های خصوصی گذاشتند مثلا چون طالبان قبول نداشت که دانشجویان دختر و پسر در یک کلاس حضور داشته باشند، دستور دادند تفکیک جنسیتی صورت بگیرد. اما دانشگاه‌های خصوصی به‌دلیل بالا رفتن هزینه‌ها و باتوجه به اینکه با جداسازی مجبور بودند دو استاد برای یک کلاس بگیرند، قبول نکردند. قرار براین شد اگر تعداد دختر و پسر در هرکلاس کمتر از ۲۰ نفر بود بین آنها پرده یا پارتیشن کشیده شود. البته بهانه‌گیری‌های زیادی در این مورد وجود داشت، اما دانشگاه‌ها توانستند کار خودشان را پیش ببرند. خیلی از دانشگاه‌ها هم این مورد را رعایت نکردند. البته کلاس‌های عملی، مخصوصا بخش‌های پزشکی و طبی کاملا جدا شدند. ازطرف وزارت تحصیلات طالبان هم نماینده می‌آید و چک می‌شوند. باید رضایت نماینده تحصیلات را می‌گرفتند تا بتوانند به فعالیت‌شان ادامه دهند. با تمامی تهدیدات و مشکل‌تراشی‌ها دانشگاه‌های خصوصی موفق شدند ترم اول سال تحصیلی را به پایان برسانند و درحال حاضر تقریبا در اواسط ترم دوم هستند.»

حقوق‌ها نصف شد، اساتید دنبال شغل دیگری هستند

وی در ادامه درباره دانشگاه‌های دولتی در دولت طالبان گفت: «اما درباره دانشگاه‌های دولتی از همان اول ورود طالبان تعطیل شدند. یک مدت می‌گفتند درس‌ها را برای دانشجویان ترم آخر شروع کنید تا بتوانند امسال فارغ‌التحصیل شوند، اما این وعده‌شان هم عملی نشد. قرار بود دوهفته به‌صورت فشرده درس‌ها شروع شود که نشد و درحال حاضر فارغ‌التحصیلی دانشجویان ترم آخر به سال بعد موکول شده است.»

این استاد درباره حقوق اساتید در دوره طالبان می‌گوید: «تمامی حقوق‌ها به نصف رسیده است و اکثر اساتید به‌دنبال شغل دیگری هستند و انگیزه‌ای ندارند. حتی به همین دلیل ممکن است سطح علمی با افت شدیدی روبه‌رو شود.»

صدر درباره دانشگاه‌ها در دوران استقرار طالبان می‌گوید: «بعد از روی کارآمدن طالبان محدودیت‌ها در حد جداسازی جنسیتی بوده است. دانشجویان زن و مرد حق ندارند همدیگر را ببینند، زمان ورود و خروج زنان در کلاس با مردان متفاوت است. صرفا به این خاطر که دو جنس ارتباطی نداشته باشند. تنها مشکل همین مشکل تفکیک جنسیتی و حجاب زنان است.»

اکبر نیز از این تفکیک‌های جنسیتی چنین می‌گوید: «با روی کار آمدن طالبان، اوایل شعارهایی درباره تحصیل دختران و آزاد ماندن دانشگاه‌ها سرداده و اقداماتی درباره تفکیک جنسیتی انجام دادند. درحال حاضر دانشگاه‌های دولتی بسته و دانشگاه‌های خصوصی باز هستند. البته ولایت‌ها تفاوت دارند مثلا در ولایت مزارشریف دانشگاه‌های خصوصی برقرار هستند. بعضی از رشته‌هایی که طالبان دوست ندارد یا با عقیده‌های آنها مرتبط نیست را حذف می‌کنند. برای مثال رشته هنری یا سینما و موسیقی و... را منع کردند.»

او در ادامه از نسل جدید و مدرن طالبان یاد می‌کند: «درباره محدودیت زنان؛ طالبان فعلی با طالبان ۲۰ سال قبل تفاوت‌هایی دارد و نسبتا نسل جدید طالبان هستند. طالبان قبل دسترسی کمتری به فضای مجازی داشت و با تکنولوژی آشنا نبودند. اما طالبان فعلی، دسترسی به تکنولوژی دارد. اکانت فیسبوک دارند و دیدشان نسبت به طالبان گذشته کاملا متفاوت است و سختگیر نیستند. البته بین‌شان کسانی هستند که افکار تند دارند و اجازه نمی‌دهند یک خانم بدون محرم بیرون بیاید.»

حسینی هم از اقدامات طالبان در دانشگاه‌ها این‌گونه روایت می‌کند: «زمانی که طالبان برسر کار آمد، اولین اقدامی که انجام داد، تعویض مسئولان و سرپرست‌های دانشگاه‌ها بود. افراد موردقبول خودشان به مسئولیت رسیدند. در اکثر دانشگاه‌های مهم این اتفاق افتاد مثل دانشگاه کابل. شخصیت‌های نزدیک به خودشان که در جبهه طالبان بودند بر سر کار آمدند. اقدام بعدی طالبان تفکیک جنسیتی در دانشگاه‌ها بود و بین زنان و مردان دیوار کشیدند یا پرده زدند. اقدام بعدی آنها گرفتن حق تحصیل از دختران بعد از کلاس هفتم بود. درواقع می‌گویند به‌صورت موقت حق ندارند، ولی قطعا درعمل متفاوت خواهد بود. اگر این حکومت هم مثل حکومت قبلی طالبان باشد-حدود ۲۰ سال پیش- اجازه کار و درس به دختران را هیچ‌وقت ندادند و درمورد بحث حجاب در بعضی استان‌ها محدود شدند. دختران درحال حاضر حق کار و تحصیل ندارند و باید با محارم از خانه خارج شوند. در این حکومت محدودیت‌ها به‌خاطر فشارهای خارجی مثل دوره قبل جدی نیست. این محدودیت‌ها در همه استان‌ها هم اعمال نشده، فقط در محله‌هایی که سنتی و دور از شهر هستند اعمال می‌شود. محدودیت‌ها فعلا در حد حجاب، تفکیک جنسیتی و محدودیت در کار است. زنان حق کار ندارند. به‌جز مواردی که نیاز باشد؛ مثلا برای کادر هواپیما و پزشکی نیاز است. اما خیلی محدود هستند و به‌صورت جدی و حتمی آزاد نشده است.»

تکلیف اساتید زن در دولت طالب

محدودیت‌هایی که پس از قدرت گرفتن طالبان بر زندگی دانشجویان و زنان وضع شده، باعث شده که شمار زیادی از دانشجویان، از تحصیل بازبمانند؛ این تنها چرخ زندگی دانشجویی نیست که گیر کرده؛ چرخ زندگی پس از تسلط طالبان بر افغانستان، به‌سختی می‌چرخد. استاد افغانستانی درباره وضعیت اساتید زن به «فرهیختگان» می‌گوید: «رئیس دانشگاه ما خانم بود، اما درحال حاضر فقط برای حاضری زدن به دانشگاه می‌آید. برای هر دانشگاه نماینده وزارت تحصیلات و یک رئیس دانشگاه مشخص شده است، اما صلاحیت این افراد مشخص نیست. مدیرگروه‌هایی که زن بودند در این دولت کنار گذاشته شده‌اند. هر مدیرگروه باید یک نماینده مرد معرفی کند تا کارها را انجام دهند. اساتید زن اصلا اجازه ورود ندارند و فقط اساتید مرد مشغول به کار هستند. طالبان برای اطمینان از حضور اساتید زن در داخل افغانستان، هر دوهفته یک‌بار برای امضا کردن حاضری فرامی‌خواند. ما هردو هفته یک‌بار برای حاضری زدن می‌رویم و امضا می‌کنیم. برای مثال در دانشگاه خصوصی خاتم‌نبی اکثر اساتید و مدیرگروه‌ها زن بودند، اما چندوقت پیش عکسی از جلسه‌ای در این دانشگاه دیدم که همگی مرد بودند. اگر زنی هم در کادر دانشگاه باشد، دیگر در جلسات مهم جایی ندارد، به این دلیل که طالبان با سر یک میز نشستن مرد و زن مشکل دارد و با همین استنباط زنان از بخش تصمیم‌گیری کاملا حذف شده‌اند.»

وی درباره جو و فضای کنونی دانشگاه‌های افغانستان گفت: «هربار که به دانشگاه می‌روم، جو سنگینی در دانشگاه‌ها وجود دارد. از در که وارد می‌شویم طالبان بخش حراست و نگهبانی را گرفته است. با سوال و جواب، به زور اجازه ورود به ما را می‌دهند. اگر سن‌مان بالا باشد، اجازه ورود راحت‌تر صادر می‌شود، اما به کسانی که سن پایین‌تری دارند حتما گیر می‌دهند. بعد از زدن حاضری، اجازه نداریم در راهروهای دانشگاه زیاد دیده شویم یا حرف بزنیم و بخندیم. یا حتی نمی‌توانیم به اتاق‌هایمان برویم و طولانی‌مدت بمانیم. من چندروز پیش که برای امضای حاضری به دانشگاه رفته بودم، دیدم اطلاعیه‌ای زده‌اند با این شرح که از خواهران محترم تقاضا می‌کنیم در صحن دانشگاه گشت‌وگذار نکنند. من عکس این اطلاعیه را در گروه اساتید فرستادم و معاونت علمی گفت که کار ما نیست، ولی فکر می‌کنم مربوط به شما نیست و مربوط به افرادی است که برای کنکور به اینجا می‌آیند. البته دفعه بعد که رفتم، اطلاعیه برداشته شده بود. یکی از اساتید مرد تعریف می‌کرد که من برای کاری به دانشگاه رفتم و با دو استاد زن سلام و احوالپرسی کردم و سریعا طالبان آمد و گیر داد که صحبت شما چه دلیلی دارد. طالبان می‌خواهد مانع از هرگونه برخورد زن و مرد شود. اگر کاملا دست طالبان بود زنان محدود می‌شدند، اگر الان هم اظهار می‌کنند که با حضور زنان در جامعه مشکلی ندارند به این خاطر است که بتوانند کمک‌های جامعه جهانی را جذب کنند.»

حسینی که دانشجوی روزنامه‌نگاری در یکی از دانشگاه‌های ایران است، درباره دلایل طالبان برای محدودیت زنان می‌گوید: «دلیلی که طالبان برای محدودیت زنان و دختران از دانشگاه و کار می‌آورد این است که هنوز به امنیت نسبی نرسیده‌ایم. آنها می‌گویند ما در تلاشیم امنیت کامل را ایجاد کنیم و بعد درهای مدارس و دانشگاه‌ها را مثل قبل روی زنان باز کنیم. قطعا بعد از بازشدن مدارس و دانشگاه‌ها تفکیک جنسیتی وجود خواهد داشت. البته سال تحصیلی آینده -بهار آینده- زمانی است که برای رفع محدودیت زنان درکار و دانشگاه‌ها اعلام شده است. اینکه بشود یا نه بستگی به طالبان دارد و اینکه تا چه حد می‌توانند کنار بیایند، زیرا بین دو گروه طالبان اختلاف افتاده است. عده‌ای سنتی هستند و عده‌ای به‌روزتر فکر می‌کنند. تندروها زیاد هستند و اگر بخواهند به‌زودی این مسائل را آزاد کنند، احتمالا به مشکلات جدی برخواهند خورد. عده‌ای که وابسته به پاکستان هستند یا در آنجا درس خوانده‌اند، قطعا مخالفت خواهند کرد. از آغاز محدودیت‌هایی که برای زنان گذاشته شد، بازخوردهای زیادی داشت مثل تظاهرات. زنان اوایل تشکیل دولت طالبان مقاومت‌های زیادی انجام دادند، با اینکه ممکن بود صدمه ببینند و کشته شوند. حتی تا این روزها هم تظاهرات ادامه دارد. در ۳۴ استان و ولایتی که وجود دارند فقط ۷ ولایت است که دختران می‌توانند در دوره متوسطه-دوازدهم- تحصیل کنند.»

سازمان توزیع روزنامه
فرهیختگان
@Department of Distribution
تلفکس: ۱۲-۶۶۳۴۸۰۱۱ (۰۲۱)

مدرک فارغ‌التحصیلی اینجانب سیدمهدی لاجوردی فرزند سیدمظفر به‌شماره‌شناسنامه ۲۴۳ صادره از قم در مقطع کارشناسی پیوسته مهندسی کشاورزی (زراعت و اصلاح نباتات) صادره از واحد دانشگاهی کرج با شماره ۱۳۷۴۱۱۵۰۰۲۴ مفقود گردیده و فاقد اعتبار می‌باشد. از یابنده تقاضا می‌شود اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج به نشانی کرج-انتهای رجایی‌شهر- تقاطع بلوار شهید موذن و استقلال صندوق پستی ۳۱۴۸۵-۳۱۳ تحویل نماید.

✦✦✦

سند کمپانی خودروپژو ۲۰۶ مدل ۱۴۰۰ به رنگ سفید-روغنی به شماره موتور ۱۶۷B۰۰۹۴۲۶۱ و به شماره شاسی NAAP۴۱FE۳MJ۴۸۲۴۲۱ و به شماره پلاک ۳۸-۸۷۸ ن ۱۴ مفقود و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

✦✦✦

برگ سبز و سند خودروپژو پارس مدل ۹۷ به رنگ سفید روغنی به شماره موتور ۱۶۴B۰۱۹۲۷۲۰ و به شماره شاسی NAAN۱۱FE۰JH۹۴۵۲۲۹ و به شماره پلاک ۱۴-۱۲۸ م ۴۴ مفقود و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

✦✦✦

اصل کارت بازرگانی به شماره ۱۱۴۰۱۲ متعلق به شرکت نورد و لوله به شناسه ملی ۱۰۲۶۰۳۳۴۵۷۵ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است. از یابنده تقاضامندیم آن را به نشانی اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران یا شعب مربوطه تحویل نماید.

✦✦✦

اصل مدرک فارغ‌التحصیلی اینجانب صدیقه قاسمی نسب مینابی فرزند علی به شماره شناسنامه ۵۶۸۹ و کد ملی ۳۳۹۰۴۳۲۹۰۶ صادره از بندرعباس به شماره دانشجویی ۷۳۸۵۱۲۱۰۰۷۲ در مقطع کارشناسی حسابداری صادره از واحد دانشگاهی آزاد اسلامی واحد بندرعباس مفقود گردیده است و فاقد اعتبار می‌باشد. از یابنده تقاضا می‌شود اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد بندرعباس به نشانی بندرعباس، بلوار امام‌خمینی، خیابان دانشگاه پردیس دانشگاه آزاد اسلامی واحد بندرعباس ارسال نماید.

✦✦✦

مدرک فارغ‌التحصیلی اینجانب جمیله‌سادات حاجی سیدجوادی فرزند سیدجعفر به شماره ملی ۰۰۱۷۲۵۲۱۲۱ صادره از تهران در مقطع کارشناسی پیوسته رشته شیمی کاربردی صادره از واحد دانشگاهی کرج با شماره ۱۴۹۵۱۱۵۰۵۳۴۴ مفقود گردیده است و فاقد اعتبار می‌باشد. از یابنده تقاضا می‌شود اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج به نشانی کرج، رجایی‌شهر، تقاطع بلوار شهید موذن و استقلال، مجتمع دانشگاهی امیرالمومنین ارسال نماید.

✦✦✦

مدرک فارغ‌التحصیلی دانشنامه اینجانب محبوب محمدی فرزند شیرین به شماره شناسنامه ۱۱۰۴ در مقطع کارشناسی رشته مترجمی زبان انگلیسی صادره از دانشگاه آزاد اسلامی واحد مراغه مفقود گردیده است و فاقد اعتبار می‌باشد. از یابنده تقاضا می‌شود اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد مراغه به نشانی مراغه، اتوبان شهید درخشی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مراغه ارسال نماید.

✦✦✦

اصل مدرک تحصیلی اینجانب نفیسه مطهری فرزند محمد دارای شناسنامه به شماره ۰۰۱۵۱۸۸۷۸۷ رشته شیمی مقطع کارشناسی صادره از دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساوه مفقود گردیده و فاقد اعتبار است. از یابنده تقاضا می‌شود گواهینامه مذکور را به آدرس: استان مرکزی- ساوه- کیلومتر ۴ جاده نورعلیبیک- شهرک دانشگاهی خاتم‌الأنبیاء(ص) دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساوه به صندوق پستی ۳۹۱۸۷-۳۶۶ ارسال نماید.